

ABSTRAKT

Práce dokumentuje specifický diskurz o (ne)užívání kokainu v divadelním prostředí, konkrétně mezi studenty a absolventy vysoké umělecké školy ve věkové skupině 20–30 let. Výzkum se tedy zaměřuje na užívání psychotropních látek v poměrně privilegovaném kontextu. Skrze fenomenologický design výzkumu dochází k pochopení žité zkušenosti aktérů. Data byla získána na základě třinácti hloubkových rozhovorů. Mezi respondenty byli zastoupeni neuživatelé, příležitostní uživatelé, osoby v ambulantní léčbě a bývalí distributoři drog. Studie se věnuje tomu, jak aktéři vnímají zážitky s jednotlivými drogami a jakým způsobem definují hranice přijatelnosti v rámci užívání psychotropních látek. Prostor je věnován i tomu, co uživatelé považují za zásadní během samotného aktu užití. Speciální pozornost je pak zaměřena na ekonomické vztahy, distribuci drog a vnímání nelegálnosti. Práce se dotýká i prožívání abstinence a ambulantní léčby. Kromě popisu užívání látek ve specifickém divadelním prostředí pohledem samotných aktérů, je poodhaleno, jakým způsobem v této skupině dochází k normalizaci užívání a jak se aktéři (ne)vymezují od celospolečensky podporovaného diskurzu.